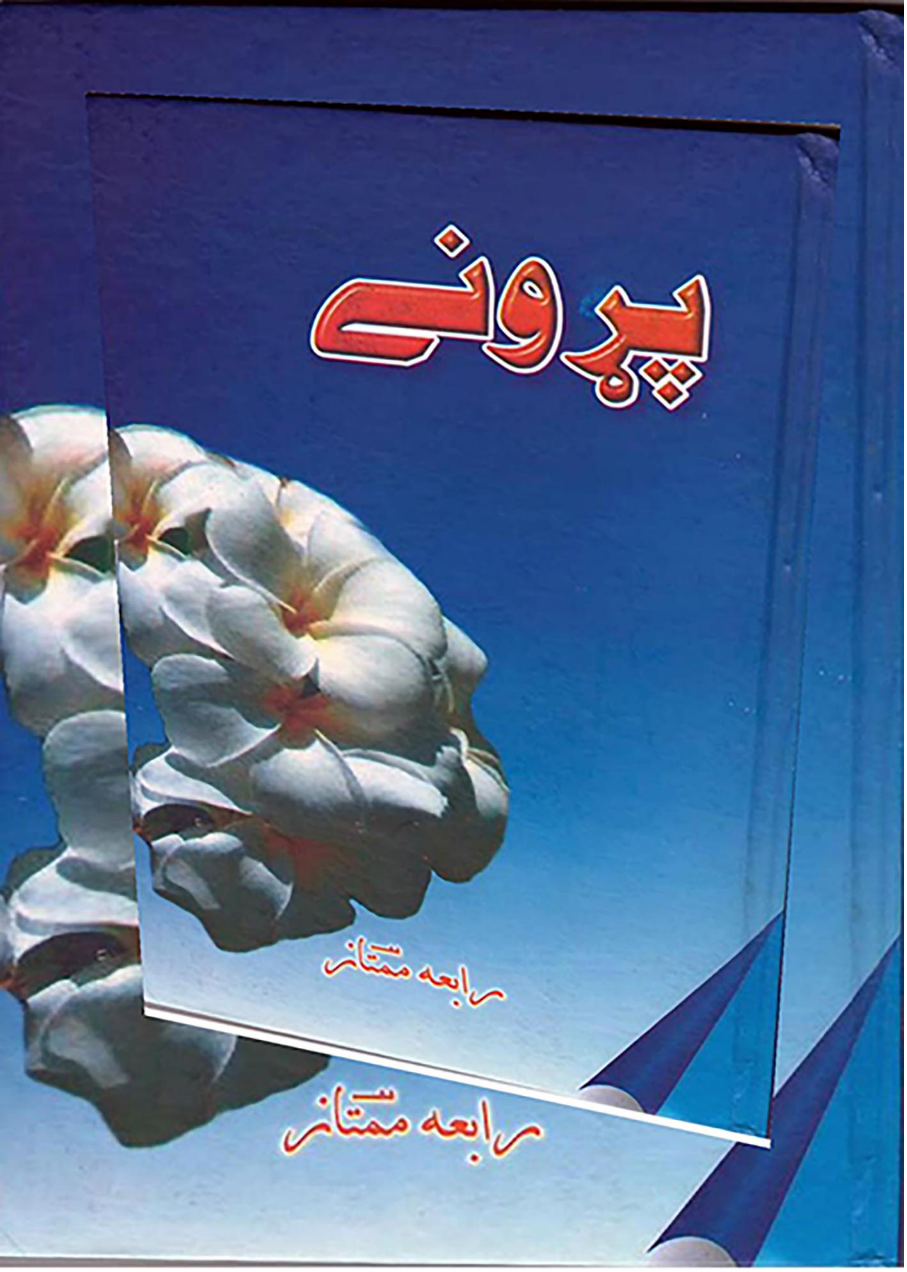

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

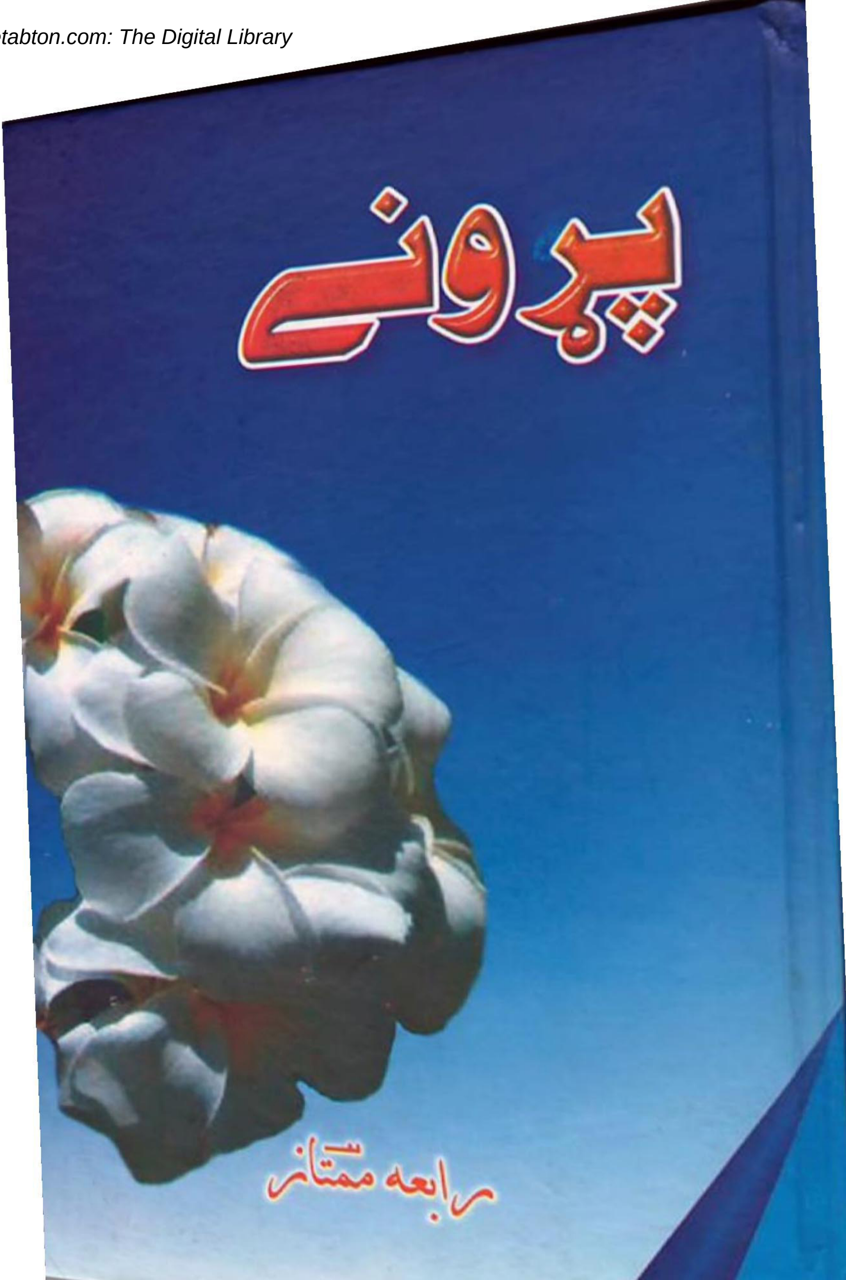

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروہنے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ـــــــ پروښې
ليکواله ـــــــ رابعه ممتاز
د چاپ کال ـــــــ ۲۰۰۴ء
پريس ـــــــ جدون پريس خيبر بازار پېښور
بيعه ـــــــ ۱۰۰ روپۍ
کاتب ـــــــ محمد رسول پښتو اکيډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پېړونو پېړاوُنو شګهیانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خداے دې تل لرې روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونے

په جنازه مې سپین پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړئ سر تور
زهٔ به پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راونهٔ

کله مې تور کله مې سپین پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمیر	لیک		مخ
۱	پېروونے	عبدالله جان مغموم	۹
۲	منته	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	ځم د مدینې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لور (نظم)		۲۰
۶	بیا د اوبنکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دید نو نه څومره کړې (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د چیل کلي نصر کوروڼه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	څڅې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشې (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله بنې ډېرې روږدې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وختې ډوبېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نه به د باران نه د بڼلی نه د سیلۍ قیصې	۵۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نه وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څه اوکړه (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مه کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړه مې دے د غوښې څه د کانې نه خو جوړ نه دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د درېو ټکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخصت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څه به تېرېږي د نیک خوا کمے دې نه وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپسته	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دژوند جونګړه کښې ویرېږه مه زړه (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړه په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښځې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې د پرګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روېده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په یمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګیله دې په سر سترګو دې ګیلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوړ (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهیت (نظم)	۱۰۰
۵۶	یادونه امیدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصیحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مینه چې پیدا شي فنا کېږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مینه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ يې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کيله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائې کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مينې د هر چا نه زهٔ پټوومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونې"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دوېم کتاب "پړونې" ستاسو په وړاندې دے . حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپېلنې" کتاب شاعرۍ کښې هر څو فني کمزورۍ لرلې خو ددې خبرې نه انکار نشي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپېلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو . د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے . د غسې ئې شاعري هم ښکلې ده . زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي .

د "پړونې" شاعري په هر لحاظ سره د "سپېلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده . په غزلونو کښې نوي خیالات . نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت را پېدا شي . او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده . د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو.

ـه چې لوړ د دېوال ته خپلې نوښکارېږي به د لرې
په دې پېښتو د دېوالونو د راز خبرې ښې شي

یا

ـه د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روشي
کله خړ وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جز دے او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي. ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپینې" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د "پروني" شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپینې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي.

زما په خیال چې د "پروني" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پیش کړم -

۱- ـ دا مې وایه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګے ښۀ دے
زړۀ ئې او ښکلو سره مل کړم
محبوب ته به زړۀ څۀ کړم
چې زړۀ یم پکښې پرېشانه

۳ - د ښکلو د شرنګا مې اورې
د سترګو مې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږې

۴ - ما په کودر ډک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په مېدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې ځنې ځنې نظمونه ئې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړۀ شاهکار ګڼلې شي - لکه "لوېشته" "پښتون" "قسمت"

د خپل کلي نه کور وته او داسې نور ډېر نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب "پرهوئے" ستاسو په مخکښې دے او ورسره د خپل درېیم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" د چاپ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډیر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ـ

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلنې" چاپ کولو نو دا
اُمید مې نۀ وُ چې پښتانۀ رونړه خوېندې به زما د کتاب سره
دومره مینه اوکړي - خو زۀ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه
کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زۀ خپل دوېم کتاب "پړونے" په دې چاره
چاپ کوم چې رونړه خوېندې به د "پړونې" سره هم دومره
مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلنې" سره کړې وه.
او زۀ به دې جوګه شم چې خپل درېم کتاب "ګلونه پاڼې
پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلنې" په لوستونکو کښې د
خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب
کښې زما زیاته شاعري د خوېندو میانو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کښې شمېر کښې خوېندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنې" د شاعرۍ
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې څنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړوني" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے
او جارګے دي - او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنځلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښ ګوهر يو نظم
دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پېغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوېندې به د "پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپېلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړي چې خپل دریم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم لــه تا
خانه کعبه یې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خونې زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ډېرځي ورسېږم بیهٔ ستا
د اللهٔ کور ته تاوېږم لهٔ ستا

ارمان مې نشته دډې نه سېوا
چې بس راحته مکې ته بیا بیا

چې هر چېکر کښېنې ځارېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور ته تاوېږم لهٔ تا

بنار دَمکّې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور ته تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکاري زړه مې بېل شو د سینې نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتللو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تږی ځم د دې چینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړه حالونه وائیمه
شپه ورځ به ښکیا یمه
زړه مې ډېر خوګیږي چې زه ځم پاکې روضې نه نن
ځم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خوراهش د بابادم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوے نعمت دے
ته ریشتیاء چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ځې څوکیداره
د بچو ځې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ځې
په نامه باندې حوا ځې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ځې
په نامه باندې حوا ځې

چې ستا کور پرې آبادېږي
مال او سر دې که زارېږي
ته د صبر انتها ځې
په نامه باندې حوا ځې

هغه کور ګل و ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
ته د خوږ زړګي شفا ځې
په نامه باندې حوا ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي سته
خو نېل کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څو مره په تا دېر وي
په خندا ئې ته ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خدائې ستا واخست امتحان
په رضا د خدائې رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز د اسې کار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وار خطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
ورانې مې د زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دا لاخشکه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو له تلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په چېړې ژړا سرې شوې
ورک د کسکو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څو مره خوند کېږي
یو بل سره چې روښي . الوظو نه څومره خوند کېږي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبر و زهٔ پوې نهٔ شوم
په تسته پسته ژبه بیانونه څو مره خوند کـــېږي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که خرې دي که کچه دي د یو اونه څو مره خوند کېږي

زمونږ د محبت قصه هم د لته ټن پوره شــه
زهٔ ستایم تهٔ زما ځې دا قولونه څو مره خوند کېږي

ارمان چې هغه تېر ساعت خو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب ذا پڼهٔ پا بو نه څو مره خوند کېږي

ممتاز په محبت کښې تانه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې مزلو نه څو مره خوند کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړۀ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل زړۀ په تسلّو اوده کړو
خو په ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړۀ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
خُله د درزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه وربږي ، د خپل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

ادبر د امان په خوا کښې ، مونږه لوبې به کولې
نه په مونږ د چا آواز وه ، نه زمونږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ئې ولاړه
د اجمات دے که حجره ده ، چلن لاره ده که ښاره

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
د ا ټول کلے یو کور وه ، د ا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوې به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به په زر او شوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خېل نوه
د جرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبه دے پاتې نه شي
که وي پیان او که شملې وي ، میلمستیا دې د ده اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ده د وډې اوکړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
کورې اوبه دے پاتې نه شي ، زمونږ کلے به یې خوښ نشي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نه ډک الفت وه

نن مې بیا په زړه ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څه بنګلې شوې خړ کورونه ، د ښو خښتو برجوسته
آ کچه لارې پخې شوې ، دهر چا بیلې کوټې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
دهر چا شو جړ کارونه ، دهر چا شو بیل کورونه

نه د ورور خور محبت شته ، نه د پلار مور څه عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، دهر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس دبل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړه تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نه کیږي
نن مې بیا په زړه وریږي
دخپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږ به ډېر ګران وو هغه څه شو

مشلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي ځیلوان وو هغه څه شو

مستان موږ به چاله څه تسلّي ورکړو
موږ ځکه ډېر پرېشان یو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
ګله صبر ګله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا دمينې مشال لاس کښې
په تيرو کښې يم روانه

تا به کوم ځائے کښې پيدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه يې

زه به تا له خدايه غواړم
اے زما ياره نادانه

د جونګړې لوړې ښه دے
زه يې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نه کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړه يې زما مينه يې
پام کوه جانيه د بل چا نشې

ستا په وعده بيا دلته راغلې يم
هسې نه پرون پښانې رانشې

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلي د پاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

د استا ډَرا تلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ستا قول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا ډېر بار بار دې جرګې شي

زهٔ جواب د رلېږې نکړم ، ځانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې څو ورځې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختړې نو ښکارېږي تې به دلرې
پهٔ دې چیتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې دموږ دو ګیلې پخپله کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګيني ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځاے دے، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خواله نو يارې دې ګيلې شي؟

ممتاز د رته دانه وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مينه سيلانۍ ده په هر بنګلې مخ لېسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هیڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دی
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اې زما یاره نادانه

د حبو نکړې لوټې ښه دې
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

40

زړه مې هر وختې ډوبېږي
هېڅ علاج يې نه ښکارېږي

دې خپل ژوند ته يم حېرانه
چې په څه سخته تېرېږي

ناکردې دې چې راياد کړم
د باران په شانې ژاړم

د غمونو په ګرداب کښې
مې د ژوند کشتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د اسودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه يې جانيه
زما زړه څومره خوږيږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
يو همدرد يې پيدا نه کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نه پيدا کيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
د مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان ته مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوینې ـــــ (ممتاز)

اے د لوړ همّت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته سې کلی په وطن کښې
چې په بنهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکار ېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په دښتیا چې فرښته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې ته نن یادشوې
په تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازي، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

شکر او باسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته پهٔ سجده شم

ټول غمونه راسته هېر شي
پهٔ الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر تیکرئیه

خوښندو رونړو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبره ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پردۍ قیصې

ما سره خو شپه ورځې د اغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنایۍ قیصې

یو ځلې یې موږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ یې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رښتیا شوله
او به کړي ممتاز ته څو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ښُولو پهٔ لار کښې
غلطي هم وي اعراب هم وي

ستا تدبير به کار اونهٔ کړي
د تقدير مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندي د کرښو ځان له
یو جوړ شوے کتاب هم وي

د خدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادار ده
پهٔ تندي کښې محراب هم وي

توکل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې تکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پیغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه کوډې د اول بدل شومه

اُوس وزه قسمت دلو نو اُوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پټه لوګے پټه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لاکښې دي
سترے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه ورځ د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زړه لکه دګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زه د بل شومه

کوښې دقسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زه واده خو په کوم چل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

يم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خيال کښې روانه

د دنيا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ماوې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فرياد وي
هر يو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مينه محبت وي

خو چې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوښدي روڼه مې جدا دي
هغوی ټول د بلبل چا دي

تصوّر کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې يادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدائې ګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دعا کوم

———— ★ ————

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښخودې ته
ستا کتوله زه به په ښکلو درشم

ماته ښخوا نخه خبر یې مه یادو
زه به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړوني کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

تا سره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چېو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

54

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ
اوس مې د ے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډیږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
وېمه چې رېبار دې حصارېږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو پهٔ ګیلو څوک خوشحالېږي نه

ماسم د مابنامه اوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے درحم او کله نهٔ درحم
ښهٔ شوه چې ممتاز لېونے کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

په لاره چې ټوله رپيږي کنه
پېغله يواځې ده ويريږي کنه

حيا نه دکې سترګې سته او چتې
مځکې ته ګوري چې شرميږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړه دو رو
د روښو خور ده بدناميږي کنه

په سپينو لېچو يې بنګړي مزه که
دَ ګلو لخته ده ماتيږي کنه

پروڼې يې تاو کړو له ځان نه ممتاز
ګلی ده پاسنو کښې پټيږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ما ته د چا مخکښې د کیسو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته او وایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما روزګار دے ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

او وایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د پټوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نیمه باندې به ختم شي
ما ته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زهٔ د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ما ته د سلګو د اسویلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو نور دے
دا زما د اسمه زوئ دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړه خفه شو د کېلې نه پس کېله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تېر کښې په داډه وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کانړي نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لاليه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندي زما زړهٔ يې زما مينه يې
څهٔ وائې زړګيه زړهٔ مې تا نه خدائيګو تور نهٔ دے

کله چې مې ياد شې تړ مې اوښکې مې له سترګو ځي
ما به په دې پوې کړې ستا په مينه کښې خوا ور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ يې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانان دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنيا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

ستا د مینې د دریو ښکلو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خور نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کټ به دوی پرقیږي
جانه څومره بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې ځما زړه به تاسره وي
ژوند مې تاسره تړلې ستا ځما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په ځما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې ځلې اختر وه څومره ښۀ وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښۀ وه

ما د ژوند خوانۀ به واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښۀ وه

مسافر اشنا چې راغلو زۀ ډاډۀ وم
که به کور که به بهر وه څومره ښۀ وه

ما به لپو به منګې راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښۀ وه

د ممتاز لاس به یې نیولے وه په مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښۀ وه

***

ستا مینه مې پکار ده نور مې هېڅ نهٔ دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څهٔ کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ ومه ستا په انتظار

هر څهٔ رقیب وائي زهٔ له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړهٔ سرې نور په چا نهٔ کړم اتبار

د مینې په یا غچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به ځاپه اوربل کښې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند بانړې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هېڅ نهٔ دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ماخدارښګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نه شي
ستا اقرار دروغ ښکارېږي

دممتاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
زړه مې تا پسې شوکېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه به تېرېږي - د نېک خوا کښې دې نه وي
چې ذره دې پرې رغېږي - د اشنا کښې دې نه وي

د اکور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې ګرځېږې - د دنیا کښې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کښې دې نه وي

د ستورې د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کښې دې نه وي

ما مه پرېږده یواځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څوک که خالق د پر وي - خو بس ستا کښې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرونے بدنام مه شه
که څوانه که زړه وي - د حیا کښې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا گرځم
سودائی شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دړه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې گرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به دا وي

مینه اُور دے سُور انگار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم گلونو ته پهٔ طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

گُل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ څو را روان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توبه څهٔ
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به ښهٔ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو را سمې
چې موږ به یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وې زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښهٔ کړو

د استاد زړهٔ خبر چې زما د پاره مرګ وهٔ
زما پوهې ګیله ده نو رنجګونه به په نهٔ کړو

را ځئ چې بیا یو ځائے شو د یو بل سره په مینه
ګیلې مانې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیں ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه ښه مثل وُه
اوبهٔ په ډانګ بېلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

تهٔ چې پهٔ سر لوپټه واچې ډېره ښهٔ ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار پهٔ مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د رور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده ځهٔ له ګورې ورته
پهٔ سر یې واچوهٔ چې ښهٔ پټه پهٔ پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا پهٔ خټه کښې اخلي وي بس
پهٔ دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

پهٔ سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خو خښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائ خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې ویلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلي دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوتړم
ته چې راپه یاد شې تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیچرې بیا رانشي
تا پسې ممتان ډېر په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

72

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ما ته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو چالې مه ورانوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړه په آئینه کښې سته یې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې سته یې

دا بې لتا خو ځان نیمګړی ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې سته یې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړه هرې حصّه کښې سته یې

زما د مینې امتحان اخلې سته
زما د ژوند هرې قیصه کښې سته یې

ممتاز دې اوس د زړه پردو کښې پټېږه
چې رقیبانو نه پرده کښې سته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي ښُې خلق
ډېر په کبر په غرور دي ښُې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ښُناور دي ښُې خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ښُې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښُې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې بخلا کړه
چې لهٔ تانه مرَوَر دي ښُې خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما دپاره ډېر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ ځکه میسکے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پیچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پټ کښې نه یې اشنا زه په خلق څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروې ټول عالم راته هم دا وائې
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما د سترګو توره
اے زما د زړه ټکوره

چې ته نه وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زه به ستا وم په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولیدله

تصوّر کښې مې لوبولے
په څنګل به مې ګرځولې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هرڅوک دې رسېدمه

ستا زما ترمینځه ګله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نهٔ شې
چرته اوږدے پاتې نهٔ شې

هسې نهٔ وي خوب درغلے
چرته کټ نه یې لوېدلے

څوچې لوےَ شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کوم او تره

هسې نه بهرته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس نشه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سينه بنيره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زويه خدائ دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي نجې پوئ شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بيا داسې واې

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يوائې زه يم

خو مور اوس دنيانه لاړه
را به نه شي بيا دوباره

ممتاز روس به خفګان څه کړې
په تېر وخت به ارمان څه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نښتر دَ پاسه
بوج د اښکو مې درنیږي

زهٔ د ځان نه خبر نهٔ یم
ستړې اوښکې مې څڅیږي

ستا دَ یوُ ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک د غر دَ سر نه
چې پهٔ ځمکه راغورځیږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نهٔ شو

ا زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شپه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لاړ په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د بې اِتبار کولو
ځکه خو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه خوله خوږ کلام کوې

ګرچې ته په مزکه خو آسمان يې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسيږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیمو باندي راواوري
په نښکو اوښکي خوري شي

په کوهوان باران باران شي
په خولسه کښي بي راتوي شي

د زړګي په غم بنادي کښي
ددي سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به نجي واره
په ژړا به کله سري شي

دا نمکيني اوښکي ګودم
ترمي ترمي راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دَ زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ بهٔ څهٔ تودې شي

زهٔ خو هر چا ته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوې شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوې شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

—***—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه دَ رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خو الله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقیب هیڅ څه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته دَ بیلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې دَ ورځې، او دَ شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز در نه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګروڼ د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارۍ نهٔ مې منت منې
مینه دې لالیه کمزړنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې ځوانۍ وایه په کوم خیال یې ته
ځانله خوشحالېږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښایسته کوندره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران ځوځوانې، هر ځای ستا په طمع دي
ځان نه خبرنه یې چې را ګېره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر بانډې ډنما کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا را وتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دونو د بابا د سر شمله یې ته
چرې سپکه مه شې پهٔ رښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور یې مور دې هر وخت پریشانه وي
ته که په کودر یې یا ولاړه په دېوال یې ته

څهٔ اوکړمه لورې دا د خدائے او رســـول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه في الحال یې ته

ته به شې وادهٔ زهٔ به دې کور کښې سودائي شمه
کرځم به ټول کور کښې چې به لورې په خرهٔ حال یې ته

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
شپه او ورځ یې خدائے ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه ومه پرېشانه یو زړګے وَه په درزار

ځان سره ګډیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هېڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو څه کښتا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پیشو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې ته بې ځانه غونډې ومه
زه يې بې لوظه بانډې حیرانه غونډې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړکې وه نا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړکې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرېښېدل
ورې ورې ډېوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به يې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره وارې ستورې کړ چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې ډېټنګ غونډې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څه خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څه خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما سته

زه هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زه هم یو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم دا دې زړه باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غرونه نسړولي دي
ما هم انتظار کښې د پرعمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې شپې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختي هم لا ترې کړي دي

ما د چا د پاره سپېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره توېنه تلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره توېنه تلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېښې ماته کورې دا دې بیا ورله راغلې یم

خو نښت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځي آشنا
خدایګو چې ددې نه پس به څهٔ راځي آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا تو ره غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نزید غونډې چېه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالي رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ډمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویخه نو ستومانه غونډې ومه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حیرانه غونډې ومه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې د زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خوبیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جُدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ د درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې د اغیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ د درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نهٔ نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ د درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړېږي
بې تا، نه قلارېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اولي په زړه غشي

دا بې لستا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائي ده ډېره ګرانه
دنیا په ما باندې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکله باران غوندي مې اوښکې راڅڅيږي
بې تا نهٔ قلاريږي لاليه کورته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړي بيا کله په ژړا راژوندي کيږي
بې تا نهٔ قلاريږي لاليه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زۀ به څۀ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څۀ رنګې تیرېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره دا چې تاوېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تیرے په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو پټې دې کمیږي

په چا بنهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو پټې دې کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار که.
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے په دغه خوشحالیږي
بس یو پټې دې کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

دخپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډ ګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه ته د سیلۍ نه تیز یې
اے د تیزۍ نه ډکه ته د تیزۍ نه تیز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په ډښتیا ښکاري ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه څي خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څرله یې
دا غلے پلے غوندې ، داسې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تو درزنه زویه ، داسې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوے یې کني
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کني

اوس خو د ښنو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لربر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شوې، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي هر څه آزاد کولې شې
خوګه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اې د فضا ښکارې، لاندې ټکړو ته ګورې؟
اې د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه ټپوس خونه یې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره، د پرلوې توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه ته
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېرشي بیا به راتلهٔ شي
خلاصه به دغم دهره فریاده شي

زهٔ د زړهٔ پهٔ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن پهٔ زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتاز جوړاوس ویخرلهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور یمه
د که د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دشمن د پاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے له پښتون دور یمه

دا زما پښتون روکے خو هرڅا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت بانډې هر کور کښې ژبېږلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا تر کله دوستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا ځمکې خوځېږي نه
دے د همت تورهٔ ده پهٔ یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د دور وجود دخپلو مټو لوئ طاقت کښي
دے دنور پروني د آسمان نه هم اوچت کښي
دے دپردي دمور عزت دخپلې مور عــزت کښي
دے دمور خدمت دمور دپښو لاندې جنت کښي

دے چي څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به دځرووي دے
څهٔ وخت چي بوډا شي نو بيا مشر دجرګــو وي دے
دحق سره منکر ے هم دخپلو دپردو وي دے
دے داسې مخلص دے چي هر وخت دمشورو وي دے

سل کاره نه يې بنده دي خو يو دا يې بد عادت دے
دڅا سره چي وران شي نو بيا دے لوئ مصيبت دے
نو بيا نهٔ بخلاکيږي به جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ به سين لاهوکړي پهٔ يو دم پهٔ يو ساعت دے

دے پښتون دوکي ته زهٔ بس دومره نصيحت کوم
صبرنه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بيا به زهٔ قيصي دي به مړځای دشجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا پهٔ شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکار بیږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مړ چا په ځان بار کړه

خدائ په دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

خدائ انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوه کړے

په نېکئ خدائ خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبیٰ او کړه

دا به هلته پکار ېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم څو رڼا کیږي نه

اې داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک څو داورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې ژړه کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

اوس څو به خبرې هر ځائې کیږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تر ډېره کړه

زهٔ د درسره مینه په اخلاص کوَم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئیل په مرګ به جدا کیږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یو یو بیا ښُسته سپینه سپوږمۍ ده

دا ښن زما د پاره پرون نه دوږ بهشت دے
لالے مې ځوا کښې ناست دے نرۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګُل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي ځوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم ورو ستۍ سکرۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکبر انتها ده ته پوه نه يې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوه نه يې

مال دولت څو د لاس خيرې دې ځان پوه کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوه نه يې

محبت څو څوک په زور کولے نه شي
دا خبره د رضا ده ته پوه نه يې

راز د مينې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګليا يې ته پوه نه يې

دخپل زړه علاج دې اوکړه ته په خپله
ممتاز ولې لاپروا يې ته پوه نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زه یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوې سیل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زه هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړه وهل ټوپونه

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه ډکي

کله پانې راشوکئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستئ داسې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه داسې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا تهٔ څهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لخښتي

ما د زړهٔ وینې ورکوې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن څو د هر چا دے
هسې نه يو زمونږ ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله ډېره ډېره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کیله څو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کوّمه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به رو ښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا څو نهٔ ښکاریږي
په تیارو کښې ژوند تېروومه

هر څو کهٔ زړهٔ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روڅت غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې تا خفه کېږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذرا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څه روا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تیرو کښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه اوځم
ځان به کوم خواته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اودهٔ شو

يواځې شو مه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې با غيچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ ته مالک يې
خدايه تا ته مې دا سوال دے

بس ته مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په ڇپه خوله شمېل
مطلب مې بل څۀ نۀ وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څۀ وائي زۀ تا نه نۀ صبرېږم
بس ته مې دَ زړۀ سر يې نور په چا نۀ کوم اتبار

د مینې په با غچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به يې په اور بل کښې یا جوړوم به تر يې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

”زوې مور ته“

ستا د خوږې څولۍ نه ځار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څهٔ خوارو لوئے کړے یم څهٔ ویلے نشم
دا ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پېدا شوم نو په هیڅ نهٔ پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زهٔ

تهٔ به وې وینه ولې زهٔ دې اوده کولم مورې
په پښتو لاسو به دې زهٔ ورو ورو ټپولم مورې

په زرر قربان به دې د بډو منځ کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زهٔ بنهٔ پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوځ شومه زلمے شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارو په محنت باندې اقرار کومه

مانه به دا سې کار نهٔ کېږي چې خفه شې پرې تهٔ
دَ ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې تهٔ

د خپلې خاورې به زهٔ دا سې حفاظت کومه
زهٔ مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلے نهٔ شي
پښنې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نهٔ شي

زهٔ د مستان په پاکې غېږې دا څوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې تخښنه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هرې یوې پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایُم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پرمه لا هُوښ شومه اوس څهٔ به دا وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خو رسه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا د غم نه ډک یُې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل یُې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لا لیه مهربانه ته جدا مهٔ شې له ما نه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زهٔ جارو کومه

نن را شه د زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه درته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده يو ځاې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زهٔ ژوندون هم و په ژوند نهٔ حسابوم
تهٔ ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقيب زمونږ تر مينځه د نفرت لارې تړو کلي
د هر څهٔ به صفا شي خو که زهٔ درنه پخلا شم

برباده زندګي ده ، هيڅ په چل ئې نهٔ پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا دکړي
خو تهٔ دې نيت صفا کړه چې زهٔ پوهه په دنيا شم

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارۍ شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نه د ځان نه د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دنیا په فریبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تیاره لا نه وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زه خو خپل فکرونه نه کړم، تا پسې مې زړه خوږېږي
چې ته څه رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدای رضا یم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه ته ناراضه مه شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان یې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library